Τὸ χιόνι εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ἀποτελεῖ ὑγείαν. Δοκιμάζει ὅμως πολὺ τοὺς πλημμελῶς στεγαζομένους καὶ τοὺς ἐνδεεῖς. Εὐνόητον εἶναι τὸ καθῆκον τῶν φιλανθρώπων καὶ τῶν ὀργανώσεων κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ διαβεβαίωσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ λειτουργίας τριῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν χαροποιεῖ ὅλους τοὺς συμπολίτας. Ἐλπίζομεν ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν θὰ ἀνακόψουν τὸ ἔργον ἀόρατοι, σκοτίων σχεδίων, δυνάμεις τῶν Ἀθηνῶν.

ΟΜΙΛΟΥΝ ΓΑΛΛΟΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΙ

Σύζυγος καὶ μητέρα εἶναι ἡ γυναίκα πρῶτα ἀπὸ ὅλα

Συνεχὴς προβάλλει ἡ ἀνάπτυξίς της

ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ.— Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία Ἱδρυθεῖσα τὸ 1635 καὶ ἐγκατασταθεῖσα στὸ Κουπὸλ τὲ 1806 δὲν εἶναι παρὰ μιὰ γηραλέα δέσποινα ὅπως ἡ μεγάλη της ἡλικία θὰ μποροῦσε νὰ κάμη νὰ πιστέψη κανείς. Ἀκολουθεῖ τὴν κίνησι, ποὺ ἀπὸ λιγώτερο ἀπὸ μισὸ αἰῶνα ἐπιταχύνει τὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς καὶ κάτω ἀπ' τὸ ὄνομα τῆς προόδου παραμερίζει παραδόσεις, ποὺ ἕως τότε φαίνονταν ἀναλλοίωτες.

Ὁ σκοπός της εἶναι πάντοτε νὰ «καθορίζη» τὴν γλῶσσα, νὰ διατηρῆ τὸ χαρακτῆρα, ἀλλὰ δὲν ἀπορρίπτει πιὰ τὶς καινούργιες λέξεις, ἔστω κι' ἄν εἶναι ἀπρεπεῖς ἢ ξενικῆς προελεύσεως. Ἐν τούτοις στὴ βίβλο, ποὺ οἱ ἀκαδημαϊκοὶ παρουσίασαν πρὸς τιμὴν τῶν σαράντα προσωπικοτήτων τῆς Γαλλίας δὲν ὑπάρχει κανένα γυναικεῖο ὄνομα. Ἔκπληκτη, κάπως ἀνήσυχη, τοὺς ρώτησα:

—Δὲν ὑπάρχουν γυναῖκες, ποὺ νὰ ἔχουν συνεισφέρη γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς Γαλλίας;

Ἀπήντησαν ὁμόθυμα:

—Δόξες γαλλικὲς ὑπάρχουν ἑκατοντάδες καὶ μεταξὺ αὐτῶν πολλὲς γυναῖκες. Ἀποτίομε πρὸς αὐτὲς δικαιοσύνη καὶ τιμὴ καὶ παρ' ὅλο ποὺ δὲν ἔχουν ἀκόμη γίνει δεκτὲς στὴν Ἀκαδημία, δὲν εἴμαστε ἀντι - φεμινισταί.

Ἐνθαρρυνθεῖσα ἀπ' τὴν ἀπάντησι αὐτή, τοὺς ἀπέτεινα μιὰ ἐρώτησι ποὺ ἐνδιαφέρει ὅλες μας:

—Ποιὰ εἶναι ἡ γνώμη σας γιὰ τὴν ἐξέλιξι τῆς γυναίκας στὴ μοντέρνα κοινωνικὴ ζωή;

Ἰδοὺ μερικὲς χαρακτηριστικὲς ἀπαντήσεις:

Ὁ Ζὰν Ροστάντ, βιολόγος, ἀκαδημαϊκὸς ἀπὸ τὸ 1959, ἀπήντησε:

—Ἐπιδοκιμάζω τὴν ἐξέλιξι τῶν γυναικῶν καὶ τὴ χειραφέτησί των. Ὅλα πρέπει νὰ εἶναι προσιτὰ στὴ γυναῖκα. Εἶναι ἀπαράδεκτο νὰ μὴν εἶναι ἀνοικτὴ στὴ γυναῖκα ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία. Θὰ ἦταν πρὸς τὸ συμφέρον μας νὰ ἐγχυθῆ γυναικεῖο αἷμα στὶς συνελεύσεις μας. Εἶναι πολὺ καλὸ ποὺ οἱ γυναῖκες ἐνδιαφέρονται γιὰ ἐπαγγέλματα, ποὺ ἄλλοτε τοὺς ἦταν ἀπηγορευμένα. Ἐν τούτοις ἡ εἴσοδος σὲ ὡρισμένες καρριέρες τὶς κάμνει νὰ χάσουν τὸ γυναικεῖο στοιχεῖο.

Ὁ πάστωρ Μπέγκνερ, πρόεδρος τῆς προτεσταντικῆς ὁμοσπονδίας τῆς Γαλλίας, ἀκαδημαϊκὸς ἀπ' τὸ 1962, εἶπε:

—Εἶμαι ἀπόλυτα ὑπὲρ τῆς ἐξελίξεως τῶν γυναικῶν. Ἡ πνευματική τους ἀνάπτυξι τὶς ἐπιτρέπει νὰ ἀνέλθουν σχεδὸν σ' ὅλες τὶς θέσεις, ποὺ μέχρι πρό τινος κατείχοντο ἀποκλειστικὰ ἀπὸ ἄνδρες. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις φέρουν ἕνα στοιχεῖο σταθερότητος, ἀνθρωπιᾶς, καὶ κατανοήσεως, ποὺ προέρχονται ἀπ' τὴν καρδιά. Ἀλλὰ εἶμαι ἀπόλυτα ἐναντίον τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας. Ἡ γυναίκα εἶναι πρῶτα ἀπ' ὅλα μιὰ σύζυγος, μιὰ μητέρα, ὁ ρόλος της εἶναι νὰ σωθῆ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς, δὲν μπορεῖ νὰ τὸ λησμονήση. Ἀπ' αὐτὴ δὲ ἐξαρτᾶται νὰ διαλέξη τὸ ἑπάγγελμα, ἄν εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἔχη ἑπάγγελμα, ποὺ δὲν τὴν ἀναγκάζει νὰ θυσιάση τὴν οἰκογενειακή της ζωή.

Ὁ Ρενὲ Κλαίρ, ἀκαδημαϊκὸς ἀπὸ τὸ 1960, ἀπήντησε:

—Δὲν μπορεῖ νὰ γίνη τίποτε ἐναντίον τῆς ἐξελίξεως, κυρίως σὲ μιὰ μεταβατικὴ ἐποχή, ὅπως εἶναι ἡ δική μας. Ἡ γυναίκα ἔχει ἀκολουθήση τὸ ρυθμὸ τῆς μοντέρ νας ζωῆς. Δὲν ἔχει ἀκόμη βρῆ τὴν πραγματική της «ἰσορροπία» θὰ τῆς χρειασθῆ λίγος καιρὸς γιὰ νὰ σταθεροποιηθῆ. Ἔχει καλὰ ξεκινήσει, καὶ πρέπει νὰ εἴμαστε εὐχαριστημένοι. Ἄνοιξαν γι' αὐτὴ πολλὲς καρριέρες καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φάση σ' αὐτές. Στὸν πολιτικὸ τομέα βρίσκεται ἀκόμη στὶς ἀρχές της. Ἔχει νὰ περάση μιὰ περίοδο μαθητείας. Καὶ σ' αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ φέρη νέες ἀντιλήψεις, ἕνα πνεῦμα σταθερότητος, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι παρὰ σωτήριο.

Ὁ Ἀντρὲ Μωρουά, συγγρα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΕ...

ΠΟΝΤΟΙ ΑΠΙΑΣΤΟΙ

...ΤΟ ΒΕΛΟΝΙ

Στὰ κέντρα διασκεδάσεως ἄρχισε νὰ χορεύεται, μὲ κάποια σχετικὴ ἀτολμία, καὶ τὸ «σιρτάκι»! Καὶ γιατὶ στὴν Εὐρώπη εὗρε... πιστοὺς ὁ μοντέρνος χασάπικος, πολλοὶ νεοέλληνες καὶ «καθὼς πρέπει» δεσποινίδες τῆς πόλεώς μας, ἔγιναν... μῦστες του!!! Χωρὶς νἄμαστε στὴ Γαλλικὴ πρωτεύουσα, παρακολουθήσαμε προχθὲς στήν... ἐγχώρια «Παριζιάνα» μιὰ κοσμικὴ συντροφιά, μᾶλλον στὴν ἐκμάθησι παρὰ στὴν ἀπόδοσι τοῦ... σύγχρονου χοροῦ. Οἱ ἐκδηλώσεις τους βέβαια δὲν εἶχαν τὴν τραχύτητα τοῦ «Ἀλέξη Ζορμπᾶ». Θ' ἀπετέλη ἴσως ἀδικία ἄν τοὺς στερούσαμε τήν... σκληρότητα, ποὺ ἐπεδίωκαν νὰ φανερώσουν μὲ τὴν ...καταστροφή τῶν... εὐθραύστων! Πιάτα, ποτήρια καὶ κενὲς φιάλες - περιττώματα τῆς εὐωχίας των - γνώρισαν τὴν βαναυσότητα εὐαισθήτων ὑπάρξεων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἀποτέλεσμα ἀποκορυφώσεως εὐθυμίας καὶ κεφιοῦ, ποὺ δημιουργό τους δὲν ἔχουν μόνον τοὺς ἐσωτερικοὺς ἀτμοὺς οἰνοπνευματωδῶν. Ἡ παρουσία σιμά τους - παρακαθημένης - τῆς ἀοιδοῦ ὑπερθερμαίνει τῆς παρηλικίας τὴν σοβαρότητα. Τῆς Ντόρας τ' ἄγουρα κάλλη, συναγωνίζονται, κι' ἴσως ὑπερτεροῦν στὰ πρεσβυωπικὰ μάτια, τῶν καλλιτεχνικῶν της ἐπιδόσεων. Καὶ στὸ κλοῦ τοῦ γλεντιοῦ: Γονυκλινὴς παλίμπαις... δέεται πρὸ τῶν ποδῶν τῆς τραγουδιστρίας, τῇ συνοδείᾳ μουσικῆς ὑποκρούσεως καὶ τοῦ ὁμαδικοῦ... ψαλμοῦ τῶν θαμώνων: «Στρῶσε τὸ στρῶμα σου γιὰ δυό...». Εὐχὴ ἀπραγματοποίητος!

★

Τῆς εὐθυμίας συνέχεια· τὸ κέντρον διανυκτερεύει! Ἀνόμοια ἡ συντροφιὰ κι' ὅμως ἁρμονική. Φρονημάτων διαφόρων κι' ἐπαγγελμάτων ποικίλων. Ἀπὸ τῆς Θέμιδος συμπαραστάτες, μέχρι τῆς... γλυκύτητος παραγωγοί! Γραμματίων συντάκται καὶ περικνημίδων ἐπιχειρηματίαι! Ἄλλοι εὔχονται γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο καὶ μερικοὶ γιὰ τή... «Δημοκρατία - Παπανδρέου» ποὺ ἐπιτυχοῦσα, ἡττήθη! Μελωδικοὶ καϋμοὶ τοῦ μαέστρου καὶ στεναγμοὶ τῶν ἐρωτευμένων καλύπτουν τὴν αἴθουσα. Ὅλες οἱ παρέες στέλνουν στὴν πίστα ἐκπροσώπους τους, πλὴν μιᾶς. Ὑπερτεροῦν ἐδῶ οἱ ντάμες κατὰ δύο, ἐνῶ στὸ ἄθροισμα τῆς ἡλικίας οἱ ἄρρενες κρατοῦν ἀμετακίνητα τό... προβάδισμα! Τὰ νιάτα, μὲ χαρούμενα προσωπάκια, κουκλίστικα. Καὶ ἐναντί των, στὸ ἴδιο τραπέζι, τοποθετημένες ἡ βαριεστημάρα καὶ κούρασι τῆς ζωῆς! Ἔτσι τὰ βλέμματα διεσταυρώθησαν μὲ τοὺς φερέλπιδες τῆς γωνίας. Κι' ὁ ὀπτικὸς τηλέγραφος - λησμονημένος κι' ἀπὸ τοὺς ναυτικοὺς ἀκόμα - διηυκόλυνε τὴν ἐπικοινωνία τους. Ἀγνοοῦνται τῆς προεκτάσεως τὰ ὅρια... οἱ παθητικοὶ σκοποὶ τῆς ὀρχήστρας καὶ τοῦ ντιζὲρ τὰ ρωμαντικὰ ρεφραίν, κατασταλάζουν στὶς καρδιές... «οἱ διαβάτες στὸ δρόμο ἀραιώνουν, ἐρημιά, ἡ νυχτὰ εἶναι παγερή...».

★

Μήπως δὲν τὴν ἐνδιέφερε ὁ «κοῦκλος» της! Πρὸς Θεοῦ! Σκλάβα του νὰ γενῆ, γέφυρα νὰ διαβῆ ὁ ἀγαπημένος της. Τὸν βλέπει, σ' ἑπαγγελματικὴ συναναστροφὴ μὲ ἄλλες καὶ λυώνει σάν... ἀγιοκέρι! Σὲ στιγμὲς ἀδυναμίας ὁμολογεῖ: «Εἶναι ἡ ἀναπνοή μου, ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μου». Ἡ παρεμβολὴ ἑνὸς ἐμποδίου, τῆς ἀντιξοότητος ἀνάχωμα δύσβατο, καὶ προβάλλει ἡ δυναμική. Ἀλύγιστη, ἀδάκρυτη, ἀσυγκίνητη.

—Τί ἔμαθα χρυσή μου, χωρίσατε; Λυπᾶμαι, στ' ἀλήθεια...

Τῆς ἔκοψε, τῆς φίλης της, τὰ σιρόπια! Δὲν τῆς ἐπέτρεψε τὴ συνέχεια ἐκδηλώσεως συμπαραστάσεως στὸ «βαθὺ της πόνο».

—Ἐγὼ δὲν λυπᾶμαι· χαίρομαι! Δὲν βλέπεις ποὺ γελῶ! Θέλεις ν' ἄρθω πρωῒ στὸ σπίτι σου νὰ πῶ τά... κάλλαντα;

Σὲ καλὸ νὰ τῆς βγῆ ἡ... ἀδιαφορία. Ὁ ἐγωϊσμὸς τονώνει τὴν βραχύχρονη ὑποκρισία. Κι' ὕστερα τὴ θέσι της παίρνει ἡ θλίψι. Εὐχόμεθα νὰ μὴ μονιμοποιηθῆ ἡ στενοχώρια. Ἂς ἐπανέλθουν καὶ σ' αὐτὴ ἀλκυονίδες ἡμέρες. Τῆς ἀξίζουν. Καὶ μὴ παριστάνει τή.. δυνατή!

★

Ἀπ' τὴν παρσμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς παρμένο! Τὸ νέον ἔτος περιμένουν μικροὶ καὶ μεγάλοι. Κι' ὅλοι προετοιμάζονται καὶ στολίζονται γιὰ τὴν ὑποδοχή του! Οἱ κυρίες δέ - εἰς τὴν πλειοψηφία τους - θεωροῦν ἀπαραίτητο τό... σιδέρωμα τοῦ «σεσουάρ»! Παρατεταγμένες, «καπελλωμένες», μακάριες στὴν ὑπομονή τους! Στὸν προθάλαμο τοῦ καλλωπιστηρίου τῆς κόμης - στὸ κομμωτήριο - δὲν βασιλεύει ἡ ἡσυχία. Οἱ ἄγνωστες ἀποκτοῦν οἰκειότητα καὶ οἱ συζητήσεις δὲν ἔχουν τελειωμό! Ἡ μία ἐκμυστηρεύεται συζυγικὲς ἀβρότητες, ἡ μεγαλείτερη μιλάει γιὰ τοῦ γυιοῦ της τὴν πρόοδο καὶ ἡ Τρίτη ἐρωτᾶ:

—Κι' ἄν βρῆτε, τί κρύβω στὴν τσάντα μου;

Τί ἄλλο, μπορεῖ νὰ φανταστῆ κανεὶς ἀπὸ τὰ γνωστὰ καλλυντικὰ γιά... ψιμυθίωσι; Δὲν ἐπετύγχαναν τὸ περιεχόμενον αἱ ἐρωτη θεῖσαι.

—Νά, λοιπόν, τί ἔχω...

Ἕνα ἀληθινὸ περίστροφο, ἦτο τὸ μυστικὸ τῆς μικρῆς κυρίας, ποὺ δὲν ἠρκέσθη σ' αὐτό. Ἄρχισε καὶ ἐπιδείξεις... ἐπιδεξιότητος σκοπευτοῦ, μὲ τὸ πιστόλι πλῆρες σφαιρῶν... Καὶ καμμιὰ δὲν διεφώνησε, ὅταν ἡ «ὁπλοφοροῦσα» νέα παρεκάλεσε νὰ προηγηθῆ στό... «σιδέρωμα» γιατὶ «τὴν ἀνέμενεν ὁ ἐπίσης ὁπλοφορῶν» λόγῳ ἐπαγγέλματος, σύζυγός της! Περίστροφο ἦταν αὐτὸ καὶ δή... γεμάτο!!!

Ἔξυπνο «κόλπο» τῆς νέας . ἢ ἀδικαιολόγητος πανικὸς τῶν ἀνα μενουσῶν; Πάντως ἀδιάψευστον γεγονός...

Τὸ Βελόνι

9—1—66: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ: ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ: (δ' 7—13)

Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ Η ΕΝΩΣΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

«Καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως» στίχ. 13

Τοῦ αἰδεσ. κ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ ὡς ἄνω ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος, μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρία νὰ μιλήσου με γιὰ τὸ μεγάλο θέμα τῆς ἑνότητος τῆς Πίστεως καὶ ἐν συνεχείᾳ γιὰ τὴν ἕνωσι τῶν Ἐκκλησιῶν, γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖον γίνεται σήμερα τόσος θόρυβος καὶ ὑπὲρ καὶ κατά.

Ἐν πρώτοις, πρέπει νὰ ξεκαθαρίσουμε τὰ πράγματα καὶ νὰ μάθουμε ὅλοι μας, ὅτι ἡ ἑνότης τῆς Πίστεως δὲν εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἴδιο μὲ τὴν ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἑνότης τῆς Πίστεως εἶναι ἡ πρώτη βάσις, τὸ κεντρικὸ θεμέλιο, ἐπάνω στὸ ὁποῖον στηρίζεται ἡ ἕνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ὁλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι δὲ τόσον σημαντικὸ τὸ θεμέλιον αὐτό, ὥστε ἰδιαιτέρως ὁ Κύριος τὸ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Οὐράνιο Πατέρα Του, στὴν τελευταία Του προσευχή. Ἰδοὺ τί εἶπε: «Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον», δηλαδή: Πατέρα μου, δὲν σὲ παρακαλῶ μόνον γι' αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς μαθητάς μου, «ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἓν ὦσιν». Παρακάλεσε λοιπὸν καὶ δι' ὅλους γενικὰ τοὺς πιστούς, διὰ νὰ εἶναι ἕνα μεταξύ τους, ἕνα στὴν Πίστι, στὶς ἀρχὲς καὶ στὶς πεποιθήσεις.

Ἀλλοίμονον ἄν πρεσθεύη καθένας ὅ,τι θέλει καὶ ἀκολουθῆ διδασκαλίες καὶ ἀντιλήψεις, ποὺ δὲν ἀναφέρονται ρητῶς καὶ σαφῶς μέσα στὴ θεία Ἀποκάλυψι, δηλαδὴ στὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ στὴν Ἱερὰ Παράδοσι, τὴν ἔγκυρη καὶ ἀνεγνωρισμένη ἀπὸ τὰς Συνόδους καὶ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας. Πρέπει δὲ νὰ ξέρουμε, ὅτι ἡ θεία Ἀποκάλυψις εἶναι ἡ αἰωνία ἐκείνη πλάκα, ἐπάνω στὴν ὁποίαν εἶναι γραμμένος ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ παίρνη διόρθωσι καὶ ἀλλοίωσι καὶ ἀθετία. Καὶ μάλιστα, στὴ μιὰ ὄψι τῆς πλάκας αὐτῆς εἶναι ἡ Ἁγία Γραφὴ καὶ στὴν ἄλλη ἡ Ἱερὰ Παράδοσις, ἡ ἔγκυρη ὅπως εἴπαμε καὶ ἀνόθευτη. Ὅποιος ξεφύγει ἀπὸ τὴ διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, εἴτε σὲ μικρὰ ζητήματα, εἴτε σὲ μεγάλα, παύει νὰ εἶναι ἑνωμένος μὲ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλαδὴ μὲ τὴν Ἁγία Ἐκκλησία Του, διότι αὐτὴ εἶναι τὸ πνευματικό Του σῶμα. Κατὰ ταῦτα, ὁ κανόνας καὶ τὸ μέτρον, βάσει τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐλέγχουμε τὴ σχέσι μας πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, εἴτε ἄτομα εἴμεσστε, εἴτε σύνολον πιστῶν, δὲν εἶναι τὸ ὄνομα «χριστιανὸς» ἢ «χριστιανή...», ἀλλὰ ἡ ἑνότης τῆς Πίστεως σὲ ὅλα τὰ δόγματα τῆς θείας Ἀποκαλύψεως.

Ἰδιαιτέρως στὴν ἕνωσι ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων μὲ τοὺς ρωμαιοκαθολικοὺς ἢ Παπικοὺς, διότι αὐτὸ πρὸ παντὸς εἶναι τὸ θέμα σήμερα. Προτοῦ ὅμως προχωρήσουμε, θὰ πρέπει νὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὶς δυὸ Ἐκκλησίες, γιὰ νὰ ἰδοῦμε τὶς βασικὲς διαφορὲς των καὶ τὰ δόγματα, ποὺ πρέπει νὰ προχωρήση ἡ μιὰ πρὸς τὴν ἄλλη, ὥστε νὰ ἐπέλθη ἡ συζητουμένη «ἕνωσις».

Λοιπόν· ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κρατάει καλὰ καὶ ἀπαρασάλευτα τὴν ὀρθὴ Πίστη καὶ τὰ δόγματα τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, ἢ μήπως ἔχει ξεφύγει ἀπ' αὐτά; Θὰ ἀπαντήσουμε στὸ βασικὸ αὐτὸ ἐρώτημα, καθαρὰ καὶ ξάστερα καὶ χωρὶς νὰ μᾶς ἐπηρεάζη τίποτε ἐντελῶς.

Ἐν πρώτοις δὲν ὑποστηρίζουμε ὅτι γίνονται τὰ πάντα σωστὰ καὶ ἅγια μέσα στὴν ἰδική μας τὴν ὀρθόδοξο Ἐκκλησία. Γίνονται καὶ πολλὰ στιραβά. Ἄνθρωποι ἄλλωστε εἶναι τὰ μέλη της, δὲν εἶναι Ἄγγελοι. Καὶ αὐτοὶ οἱ Κληρικοί της, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, τὸ ἴδιο εἶναι καὶ αὐτοί· ἄνθρωποι ἀτέλεῖς καί, λίγο - πολύ, ἁμαρτωλοί. Παρὰ ταῦτα ὅμως, κρατοῦσι τὶς βάσεις τῆς Πίστεως, κρατάει τὶς ἀρχὲς καὶ τὰ δόγματα, ὅπως εἶναι γραμμένα στὴ θεία Ἀποκάλυψι καὶ ὅπως ἔχουν ἀναπτυχθῆ καὶ ἑρμηνευθῆ εἰς τὰς ἑπτὰ πρώτας Οἰκουμενικὰς Συνόδους, τῶν ὁποίων οἱ ἀποφάσεις ἔχουν κῦρος θεῖον καὶ αἰώνιον. Προκαλοῦμε μάλιστα ὅλους τοὺς ἀλλοδόξους νὰ μᾶς ὑποδείξουν ἄν ἔχουμε ξεφύγει ἀπὸ τὴν ὀρθὴ Πίστι καὶ σὲ ποιὰ σημεῖα. Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ ἡ δική μας Ἐκκλησία λέγεται ΟΡΘΟΔΟΞΗ.

Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιο καὶ μὲ τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς ἢ Παπικούς. Αὐτοί, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἀλλόδοξοι, ἐξέφυγαν ἀπὸ τὴν ὀρθὴ Πίστι, ἀλλοίωσαν καὶ παρεποίησαν δόγματα, ἔβγαλαν ἄλλα δόγματα δικά τους, τὰ ὁποῖα δὲν στηρίζονται πουθενά, καὶ γενικὰ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὴ διδασκαλία τῶν Ἑπτὰ πρώτων Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ὅποιος δὲ σφάλλει καὶ πλανᾶται σὲ ζητήματα Πίστεως, ἔστω καὶ ἕνα ἂν εἶναι τὸ δόγμα ποὺ ἔσφαλε, παύει νὰ λέγεται χριστιανός καὶ πρέπει νὰ ἀποκαλῆται αἱρετικός! Κατὰ ταῦτα, ὅλοι οἱ ἀλλόδοξοι εἶναι αἱρετικοὶ καὶ κακῶς ὡρισμένοι ὀνομάζουν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Πάπα, «ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν».

Καλά· καὶ τὶ πρέπει νὰ γίνη διὰ νὰ ἐπέλθη ἡ ἕνωσις;

Τὸ μόνο ὀρθὸ καὶ λογικὸ καὶ ἁπλό: Νὰ μετανοήσουν οἱ Ρωμαιοκαθολικοί, νὰ ἀποβάλουν τὶς κακοδοξίες των καὶ νὰ ἐπανέλθουν στὴν ὀρθὴ Πίστι. Ἂν δὲν γίνη αὐτό, τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ, ἔστω κι' ἄν... ἀλληλοασπάζονται «οἱ κορυφὲς» καὶ «αἴρουν» τοὺς παλαιοὺς ἀφορισμούς.

Δυστυχῶς ὅμως, ὁ Πάπας καὶ οἱ ὀπαδοί του δὲν ἐννοοῦν νὰ κάμουν τέτοιο βῆμα. Ἀπεναντίας, ἐμμένουν στὶς κακοδοξίες των καὶ τὶς διακηρύσσουν καὶ τὶς προπαγανδίζουν κρυφὰ καὶ φανερά. Μά, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθη ἕνωσις ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους, φίλοι ἀναγνῶσται; Ποτέ! Διότι βάσις τῆς ἑνώσεως εἶναι ἡ ΕΝΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ καὶ γιὰ νὰ γίνη αὐτό, πρέπει νὰ λείψουν οἱ ἐγωϊσμοὶ καὶ νὰ κυριαρχήση τὸ πνεῦμα καὶ τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς πραγματικῆς μετανοίας. Τότε, μάλιστα.

Ἂς εὐχώμεθα λοιπόν, ὁ Μεγάλος Θεὸς νὰ τοὺς φωτίση σ' αὐτὸν τὸν ὀρθὸν δρόμον.

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΙΑΣ ΩΡΑΙΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ

Τὶ εἶναι καὶ τὶ ἐπιδιώκει τὸ πρόγραμμα Διεθνοῦς Συμβιώσεως

Τελειόφοιτοι Γυμνασίου ταξιδεύουν μὲ λίγα χρήματα σ' ὅλο τὸν κόσμο

Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑ ΤΟΥ EXPERIMENT

Μία ὡραία πρόσκλησι τοῦ «Experement» μᾶς ἔφερε χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Φιλαρμονικῆς διὰ νὰ παραστοῦμε εἰς τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιττας.

Ἦταν θαυμάσιο τὸ περιβάλλον. Ἰδιαίτερα ὅμως ἔλαμπαν οἱ συμμετέχοντες. Νέοι καὶ νέες τῶν Πατρῶν, εἰς τὴν χρυσῆν ὥραν τῆς ἐφηβείας. Ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἶχαν λάβει μέρος εἰς ἐπισκέψεις διαφόρων χωρῶν, βοηθούμενα ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς Διεθνοῦς Συμβιώσεως.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΙΩΣΕΩΣ

Θὰ θέλαμε ὅμως νὰ σημειώσουμε, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, μερικὰ γιὰ τὸ θαυμάσιο αὐτὸ μορφωτικὸ πρόγραμμα, ὥστε νὰ κατατοπισθοῦν ὅσοι τυχὸν ἀναγνῶστες μας δὲν γνωρίζουν πῶς λειτουργεῖ καὶ τί ἐπιδιώκει, μιὰ καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια παρουσίασε ἀξιοσημείωτη κίνησι εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Πάτρα καὶ γενικώτερα στὴν περιοχή μας.

Ἄρχισε μετὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο, στὴν Ἀμερική, Ἡνωμ. Πολιτείας, καὶ ἐκεῖ εἶχε καὶ ἔχει πάντοτε τὴν ἕδραν του, σὲ μιὰ μικρὴ πόλι ποὺ ὀνομάζεται Πούντεψ, στὴν Πολιτεία Βερμόν. Πλέον ἀπὸ 50 χῶρες συμμετέχουν στὸ πρόγραμμα αὐτό, ἀπὸ τὶς ὁποῖες 20—25 ἀρκετὰ ἐνεργῶς. Στὴν Ἑλλάδα ἀνεπτύχθη πρὸ 5ετίας. Κάθε χρόνο, νέοι ἄνθρωποι τῶν τελευταίων τάξεων τοῦ γυμνασίου καὶ ἄνω ἐπισκέπτονται τὸ καλοκαῖρι γιὰ ἕνα ἢ δυὸ μῆνες μιὰ χώρα τῆς ἐκλογῆς τους ἀπὸ αὐτὲς ποὺ συμμετέχουν στὸ πρόγραμμα μὲ πολὺ λίγα ἔξοδα, γιὰ νὰ καλυφθοῦν οἱ δαπάνες ἑνὸς πολὺ μειωμένου εἰσιτηρίου καὶ τὰ ἔξοδα μιᾶς ἀντιφιλοξενίας, ποὺ τὴν ἐξηγῶ πιὸ κάτω τί σημαίνει. Στὶς ξένες χῶρες μένουν μὲ οἰκογένειες διαλεγμένες ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ ὑπευθύνους τοῦ προγράμματος. Κάθε οἰκογένεια ποὺ θὰ φιλοξενήση, πρέπει νὰ ἔχη παιδί, ἀγόρι ἢ κορίτσι, τῆς ἴδιας περίπου ἡλικίας μὲ τὸν νέον ἢ τὴν νέαν ποὺ θὰ φιλοξενήση. Ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ παιδιὰ θὰ πρέπει νὰ ἔχουν τὰ ἴδια περίπου ἐνδιαφέροντα, αὐτὸ δὲ προκύπτει ἀπὸ τὶς διάφορες ἐκθέσεις ποὺ ὑποβάλλονται τόσον ἀπὸ ἐκείνους ποὺ θὰ φιλοξενηθοῦν, ὅσον καὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ θὰ φιλοξενήσουν.

Τὰ παιδιὰ ταξιδεύουν σὲ ὁμίλους τῶν 10—12 ὑπὸ ἕνα ὥριμον καὶ ὑπεύθυνον ἀρχηγὸν καὶ κάθε τέτοιος ὅμιλος πηγαίνει στὴν ἴδια πόλι καὶ εἶναι ὅλα τὰ παιδιὰ πάντα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τόσον τοῦ ἀρχηγοῦ, ὅσον καὶ τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προγράμματος, ποὺ παρακολουθοῦν στενὰ κάθε ἐνέργεια καὶ βῆμα, ἀκόμη καὶ μέσα στὴν οἰκογένεια ποὺ ζοῦν.

Ἐκτὸς τῶν περιποιήσεων καὶ ἐκδρομῶν, ποὺ κάθε φιλοξενοῦσα οἰκογένεια προσφέρει στὸν ξένον της, ὁ φιλοξενούμενος μὲ τὰ χρήματα τῆς συμμετοχῆς του προσφέρει μίαν ἀντιφιλοξενίαν ὡς ἑξῆς: Περὶ τὸ τέλος τῆς παραμονῆς του στὴν ξένη χώρα προσκαλεῖ (αὐτὸ τὸ κάνουν ὅλα, καὶ τὰ 10 ἢ 12 παιδιὰ τοῦ φιλοξενουμένου ὁμίλου) τὸν νέον ἢ τὴν νέαν τῆς φιλοξενούσης οἰκογενείας σὲ ἕνα δεκαήμερο ταξίδι ἐντὸς τῆς φιλοξενούσης χώρας. Μαζεύονται, δηλαδή, 20—24 παιδιὰ τῶν δύο ἐθνικοτήτων καὶ μὲ ἕνα αὐτοκίνητον κάνουν ἕνα μεγάλο ταξίδι, τὰ ἔξοδα τοῦ ὁποίου ἔχουν καλυφθῆ ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ καταβολὴ τοῦ φιλοξενουμένου. Εὐνόητον ποία συναδέλφωσις ἐπιτυγχάνεται μετοξὺ τῶν 24 αὐτῶν νέων, πέραν τῆς συναδελφώσεως ποὺ ἔχει ἤδη ἐπιτευχθῆ μεταξὺ φιλοξενουμένου καὶ φιλοξενοῦντος καὶ τῆς οἰκογενείας του.

Σὲ μερικὲς περιπτώσεις παιδιῶν μὲ περισσότερον ἀξιόλογες ἐπιδό